

RECORD

Na Celia Pou

per J. G.

Quina culpa en tinc jo si sou tant bella?
Si en vós tants mils encants s'han reunit,
Quina culpa en tinc jo, bella donzella,
si us he de recordar de dia i nit?

RAIG DE LLUM

Tot seguint el meu camí
per la ruta de la vida,
vós l'heu vingut a endolcir
d'un record que mai s'oblida.
Com estrella fugitiva
heu desfilat pel meu cel.
Jo pensava, dolça esquiva,
si pogués ésser meu l'estell
Donzella, que sou bonical
Donzella del bell somris,
que teniu la boca xica
i un esguard tot ple d'encís.
Donzella, que bé s'està
si us tinc a la meua vora,
feliç que hi pogués tornà
i tenir-vos a tot hora.
Estrelleta del meu cel,
raig de llum, bella mirada,
de parlar dolç com la mel
i bellesa no igualada!
Ja ho sabeu que feu glatir
i n'esteu tota envanida;
al vostre costat, per mi,
sembla un somni d'altre vida.
Quin goig en fóra pensar
que tan sols per un moment
m'haguéssiu volgut guardar
un recó en el pensament!
Estrelleta, raig de llum,
d'un cel en claror de dia...
Sento d'amor el perfum
i us voldria fè el meu guia.

Quina culpa en tinc jo si sou tant bella?
Si en vós tants d'encants s'han reunit,
Quina culpa en tinc jo bella donzella
si no us puc oblidar de dia i nit?

Barcelonà, 3-2-30.

Paquita Sellas

MODISTA

Profesora de Corte Sistema Martí
Perelada, 49, 2.º Figueras

Ramblejant

per KOLIN

Tres elegants. Vespre del dissabte.
Més exactament: matinada del diumenge.
Es comenten les facècies de l'amor. Un cor

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos
al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

sagnant i una sageta. Coses són disbauxes, coses són romanticisme. Ve la son i es clouen les parpelles. Els tres elegants s'adormen... i arriba l'endemà.

Es perden punys i es troben corbates: a la Redacció en donem la raó.

L'excursionisme té adeptes fervents. Ara es practica per parelles i amb bicicleta fins La Salut. Era el dia d'enterrar la sardina.

Aquell turista perdut amb les pluges dels aigats, ja s'ha trobat. Pescava amb canya al peu del Fluvià. Ell pensava: "a rio revuelto"... (afegim nosaltres: les aigues van brutes). Monserratina s'ho mirava des del "coll" de la "muntanya".

L'Hereu Riera és un símbol. Canthem-la? —Va?

—L'Hereu Riera es vol casar, cerca una pallera que hi hagi gra.

Què et sembla Casadevall? — Si a la casa hi ha "ball", haurem de ballar.

Dimarts de Carnaval i Saló de l'Sport Figuerenc. Corre d'ací d'allà, un domini negre. La feia petar. Parlant la gent l'entenia i era com un horòscop que ho endevini tot. Es redactor xef dels ramblejants a LA GALERIA. Nosaltres, els KOLIN, el venerem.

Carotes i caretes que estan satisfetes. Ja sabem qui són: els "brandes" que fugiren de l'Sport per raure a l'amor de les simpàtiques modistes del Menestral. Qui eren: en Pep, Pepet i Pepito; un de gros i un de petit; ja està dit.

Entren decidits uns quants cap-pares crítics de LA GALERIA a l'exposició d'art instaurada a la Sala Edison.

Cerquen afanyosament, diuen, l'obra artística de l'admirable Fargnoli.

Ja la troben, ja; i els agrada; la comenten; però nós, un KOLIN, m'adono que els ulls de quasi tots se'n van més de dret a un cercol de bellesa vivent: Són les formoses Maria del Pilar i la parentela. Ai! senyor!, els canvis de llum, i els besllums ubriagadors! I doncs, mestres, sembla que badem!

Hi ha damisel·les que es fonen pels homes morenos. Apa doncs, Tremoleda, no et rentis la cara.

La nostra Remei, diumenge, potser feia dieta. Abans del ball, però començà a mastegar. Seria per agafar gana, quan l'hora de sopar?

La Julia i la Florentina amb un del bigotet negre, qua de rata.

S'hi val a dir mentides?

Giner: corbata de punt; castigador, però de lluny. "Que las das", que no t'hi apropos.

Es allò de "En mi país no hay luz" i tothom va amb espelmes.

Però les parelles que cada vetlla, de 8 a 9, es recullen al Passeig Nou, no en porten —Què, de què? —D'espelma. Els faria nosa.

Els "chulos" vegades semblen bastons amb punta de passa muntanyes! Perquè volen que el llacero surti amb el carretó? Si llença el llaç, potser que els arreplegui, i no precisament a qui ells voldrien.

Avui déiem, parlant amb un "xef" de casa. La Sunta Bastons és una diadema. Brillant i canviant. Es deliciosa.

Pas ben bé exacte el s'mil, diu el xef.

La "Suntita" és un "arc en ciel"; colors, vistosa i vària; però també impalpable. Es dibuixa al blau fons i com amb l'Arc de Sant Martí, estireu les mans i no l'abasteu, ni la trobeu.

Vila Sabater DENTISTA

FIGUERE

Autos llampants. Jovent lluit. Dimecres de cendra. On anem? —Ai! que el pare no ho sap!

Després del Carnaval. Cabells embullats. Blens a dojo. Confetti a la cabellera. Champany al cap. Manzanilla als peus.

Qui ho arreglarà?

—En Jacques, l'artista, serà!